

TOMTE GAAT DOOR HET kattenluikje het huis in.

Dat kan omdat hij niet groot is. Een echte tomte is niet groot, maar klein, snel en soms driftig. Hij ziet helemaal grijs, behalve zijn rode muts. Daarom zie je een tomte bijna nooit.

Iedere dag maakt Tomte een rondje door het huis, hoewel er al heel lang niemand meer woont. Hij bekijkt of alles in orde is. Hij gaat even op bed liggen, kijkt of de rolgordijnen nog werken en maakt een proefritje op het hobbelpaard in de meisjeskamer. Dat vindt hij het leukst.

Als laatste zet hij de wandklok gelijk. Dat is moeilijk, omdat hij er niet goed bij kan. Maar elke tomte is heel precies met de tijd. Daarom heeft hij een ladder gemaakt. Hij staat met de sleutel in zijn hand helemaal op de bovenste tree, als hij iets hoort zoemen.

‘Bzz, bzzz!’ klinkt het gezoem. ‘Ik zit vast! Ik ga dood!’

Er zit een hommelmel vast in een spinnenweb bij het raam. Hoe meer de hommelmel zich beweegt, des te meer raakt hij verstrikt in het web.

‘Wat heb je daar ook te zoeken,’ moppert Tomte boos. ‘Je moet echt even wachten tot ik klaar ben met de klok!’

Hij broemt even. Een tomte is snel uit zijn humeur gebracht.

Maar al gauw komt hij van de trap af en haalt de hommelmel uit het web.

‘Zo, dat is ook weer gebeurd, want hier kun je niet blijven en tegen Kerstmis zul je doodvriezen’, moppert hij.

Dan kijkt hij naar de klok.

‘Nu heb je er ook nog voor gezorgd dat ik te laat ben!’

‘Te laat voor wat?’

‘Om de kaars aan te steken. Je moet niet zo rondfladderen.’

Dan gaat Tomte met de hommel naar de adventskandelaar en steekt de eerste kaars aan. Een echte tomte steekt altijd op 1 december de eerste kaars aan, welke dag van de week het ook is.

‘Wat mooi en warm is dat’, zoemt de hommel, die op de knie van Tomte naar de kaarsvlam zit te kijken. ‘Wat gaan we morgen doen?’

‘Niets’, zegt Tomte. ‘Jij moet alleen maar slapen en stil zijn.’

‘Afgesproken’, zoemt de hommel en valt in slaap.

DE VOLGENDE OCHTEND WORDT Tomte al vroeg wakker. Zo gaat dat elke ochtend.

Hij heeft zijn wanten gewassen. Nu gaat hij naar buiten om ze te drogen te hangen.

Het is nog donker buiten. De maan kijkt door het raam naar binnen. Tomte trekt zijn laarsjes aan en steekt de kaars in zijn lantaarn aan.

Hij gaat naar de haard, waar hij de hommel de vorige avond te slapen heeft gelegd. De hommel heeft een berenmuts als kussen gekregen en een blad als laken. Tomte trekt het blad weg en stoot de hommel aan, net zo lang tot hij wakker wordt.

‘Ik zei toch dat je zou slapen!’ bromt Tomte. ‘Nou, dan moet ik je ook maar meenemen.’

‘Bzzz’, geeuwt de hommel.

Tomte stopt de hommel in de lantaarn. Die lijkt wel een soort kas. En het licht verwarmt hem door en door.

Tomte hangt zijn wanten aan de waslijn. Dan knikt hij naar de stal.

‘Hier stond Stella vroeger,’ zegt Tomte. ‘Op een dag liet ze haar staart zwiepen. Toen moest ik de paardenvliegen wegjagen. Dat was een heel gedoe!’

Dan loopt Tomte langs de varkensstal, waarin al lang geen varkens meer zijn.

‘En hier woonde Nasse. De hele tijd gromde hij en wilde in zijn nek gekriebeld worden.’

Ten slotte wijst Tomte naar het kippenhok.

‘Om van de kippen maar te zwijgen. Wat een gekakel! Iedere dag renden ze rond en verborgen de eieren, alleen maar om te plagen.’ Tomte blijft staan, kijkt naar het lege huis en veegt zijn neus af.

‘Nee, we gaan niet naar binnen,’ zegt Tomte. ‘Ik wilde alleen even zien of er iemand terug was gekomen.’

Ze gaan naar het hondenhok. Daar woont Tomte nu. Het hondenhok is groot genoeg voor Tomte. Hij heeft het huis gezellig gemaakt met een tafel en stoelen, een deur en een raam. En niet te vergeten de haard uit het poppenhuis.

Tomte haalt de hommel uit de lantaarn en steekt het adventslicht aan.

‘Mag ik nu slapen?’ zoemt de hommel.

‘Nee, nu ga ik lezen,’ zegt Tomte. ‘En jij moet stil zijn en luisteren. Dan kun je iets leren.’ Hij haalt zijn beste boek tevoorschijn. Het enige boek dat hij heeft. *Lof der eenzaamheid* heet het. Dan begint hij voor te lezen: ‘Wat is er mooier dan in je eentje van de stilte te genieten...’

Hij heeft nog niet veel voorgelezen, als hij een gezoem hoort. De hommelt is in slaap gevallen, snurkt en droomt van de zomer.

‘Het moet toch niet gekker worden,’ moppert Tomte. ‘Zo krijg je nooit rust in je eigen huis!’